

Тамо негде, почетком лета 1990 - док је наш садашњи Канцелар ринтао по Лондону, у гвожђарској радњи оног Индијца за две фунте на дан, а Потканцелар му сневао младосоцијалистичке снове уочи инцестуозног "Конгреса уједињења" Савеза комуниста, са самим собом, тј. Соцсавезом - први и једини пут у животу, извештавао сам са правог краљевског двора.

Из Неродимља, Доњег и Горњег, тамо где се речица Неродимка рачва, па, одатле, једним краком, отиче ка Ситници и Ибру, све до Црног, а другим краком, ка Вардару, па у Егејско море. Овај јединствен случај "бифуркације" (слично чини само још река Касикијара у Бразилу која тече и ка Карипском мору и ка Атлантском океану) забележен је и у Грачаничкој повељи српског краља Милутина, оног који се, управо у овом престоном средишту средњовековних Немањића, упокојио у Господу 1321.

Сетих се овог надреалног места недалеко од негдашњег Урошевца (по Нејаком Урошу), данас Феризаја, на Косову и Метохији, док Канцелар шпарта по западној Европи, а Његова екселенција, од Казахстана до Кине, води неку своју источну и далекоисточну "политику активне мирољубиве коегзистенције". Из чега закључујем да, све и ако преживимо "другу ревизију аранжмана из предострожности са Ем-ем-ефом", па "испунимо наше преостале обавезе", ма шта то значило, па ставимо руке испод узглавља и сачекамо отварање првих Светих Поглавља - тек нам следи чудо невиђено. Јер, само што се није разбеснео меснопрерађивачки рат између немачког, а Канцеларевог "Тениса" и кинеског, а Екселенцијиног "Синомака", а ту више нећемо моћи да се играмо војне неутралности!

Шта ме у свему додатно брине? Хајде да разумем Канцелара који је, већ дуго, заузет главном ролом у играказу "Ружење (сопственог) народа у два дела". Те, "ми, Срби" смо овакви и онакви, лењи, недоказани, тврдоглави, те, ваљда, за разлику од "Немаца којима се дивимо", "више нећемо да меримо величину мишића и колико метака можемо да испуцамо", те "борићу се за право мог народа да мене псује и вређа" и остале бла-бла-трућ блеровске баљезгарије - али, да ли је и Екселенцији бифуркација ударила

у главу или верује да је надрастао питање Косова као "трећелигашко" за његове политичке капацитете, па мисли да се њиме позабави тек кад оно, и официјелно, постане спољнополитичко питање Србије?! Ред је да приупитам Екселенцију: је ли он онај председник Србије који је, има томе тачно четири месеца, свом страначком персоналном асистенту Вучићу, доставио неки "кроки крокија платформе" о Косову? Шта би с тим? Шта би са Екселенцијиним "сестрама кармелићанкама" из тзв. Уставног суда Србије. Мисле ли и даље ове лутке на навијање да су бриселски договори о распродаји Космета - само политичко питање? Хоће ли их Екселенција коначно ослободити завета вечног ћутања или се боји да тиме не увреди евроеуфоричног Канцелара?

Да, видео сам (и дотакао) у Неродимљу и бор који је "цар Срба, Грка и Арбанаса" лично засадио 1336. године, а који су, неки потомци Арбанаса, посекали 1999. Видео сам и остатке неутврђених двора, цркава и манастира, дворских паркова којима су шетали паунови и праве немањићке принцезе. Не знам зна ли нешто о свему томе "први српски домаћин", ако му се Канцелар већ толико веберизовао да се више не сећа ни себе самог из, рецимо, 1995. године... Да, јесте то оно исто Неродимље, у коме је свога оца Стефана Дечанског изненада опколио његов син, краљевић Душан, будући српски цар Силни, и стрпао га у заточеништво, где је, 1331, и окончао "под неразјашњеним околностима".

Иде јесен 2015. наше шансе да спречимо пријем Републике Косова у УНЕСЦО су, због неформалног налога из Владе Србије да, сходно "Првом бриселском споразуму", не спречавамо пријем Косова у међународне организације - минималне. Хоћемо ли кукавички ћутати, као што је легендарном Владу Дивцу, са исте адресе, наређено да ћути приликом пријема Косова у МОК? И, да ли о томе размишља Његова екселенција и у ретким тренуцима предаха на напорном путу мира по далекој и пријатељској Кини?

(Данас)